

Sygn. akt II KO 65/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **T. R.**

skazanego z art. 210 § 1 k.k. z 1969r.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 15 marca 2018r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Najwyższego

z dnia 10 stycznia 2017r., sygn. akt II Ko 65/17,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania

prawomocnie zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 czerwca 1995r., sygn. akt II AKr [...],

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wniosek o wznowienie postępowania w sprawie prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] złożony przez T. R. obarczony był brakiem formalnym z art. 545 § 2 k.p.k., który nie został uzupełniony w trybie art. 120 § 1 k.p.k., pomimo stosownych zarządzeń wzywających skazanego do usunięcia tego braku poprzez złożenie wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego.

Wskazać należało, że wbrew twierdzeniom skarżącego, przydzielony skazanemu obrońca z urzędu nie był zobligowany do podpisania wniosku opracowanego przez skazanego osobiście, gdyż nie bez przyczyny ustawa przewiduje w art. 545 § 2 k.p.k. tzw. przymus adwokacki lub radcowski przy sporządzaniu wniosku o wznowienie postępowania. Wykonanie tej czynności przez podmiot profesjonalny wiąże się z potrzebą zapewnienia odpowiedniego poziomu wniosków oraz ich merytoryczną poprawnością. W sprawie T. R. adwokat przedstawił opinię o braku podstaw do wniesienia takiego wniosku, co obszernie uargumentował. Jednocześnie skazany nie złożył wniosku sporządzonego przez obrońcę z wyboru. Procedowanie w kwestii odmowy przyjęcia wniosku sporządzonego osobiście przez skazanego było w pełni prawidłowe, zaś wobec faktu, że w sprawie nie wystąpiła żadna z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2017r. należało utrzymać w mocy.